

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Quo fine sanitas qu[a]erenda est ca. xxix

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Primus

ris, que pugne diuturnus labor offendit, illud Maronis

D socij neq; enim ignari sumus ante malorum

D passi grauiora, dabit Deus his quoq; finem

Durate et vosmet rebus seruate secundis

¶ Quo fine sanitas querenda est

¶ Ca. xxiij

O Jetur de his virtutib⁹, ne inter dicenduz tibi graui⁹ subres
pat in comoduz statui te paucis admonere, ne in eozū sniam
venias, qui cuz egrotāt, tāto desiderio sanitatis vrgētur, vt Hippo
cratis et Auicēne remedijs nō cōrenti, vsq; ad deliramenta vetulas
rum ⁊ magicas incātationes insaniāt. accipe igit hoc nostrę milicie
documētuz, et more Romanoz discere in pace ita dimicare, vt cū bel
luz ingruerit, nō frangare, Quociens igit iniucūdi qđ accidit, qđ ap
petitū et sensuz offendat (vt phtisis, febris, morbusve ali⁹) licet dis
pliceat, toto conatu cōtine irascibiles, ne ad propellēduz repēte cō
surgat. Consuevit em̄ temerariē niti et impetuose rationez añire, et
id theologi surreptionez vocāt. Ante igitur rōnem cōsulito, que est
rectitudinis index, ⁊ in regno aię dei vicaria. ⁊ an morib⁹ hic ferēd⁹
an abigend⁹ sūt inuestiga. rñdebit ratio Pythagoricū illud, curanduz
ē vt sit mēs sana in corpe sano, nā corpus ai tanq; instrumenta deo
tributū ē, vt ad id qđ ratio posceret se idoneū ⁊ obtēperās exhiberet,
at cū infirmū est, neq; in publicis neq; in priuatis negocijs seruit, et
tūc aius corpe q̄li compede qđam p̄peditus, a nature ⁊ stutis cessat
officijs, fitq; contra naturam membrorum seruus, que moderari de
bet ac regere. Dicit enim Crispus. Animi imperio, corporis seruitio
magis vtimur. Rationis est quidem probabilis ē ⁊ equa responsio.
iuxta auctoritatē Pauli Noli adhuc aq̄s bibē, s; modico vino vttere
propter stomachū tuuz, ⁊ frēq̄ntes tuas ifirmitates. Appetit⁹ s; et
ipse sanitatē suadet vt rō, sine tñ differt. O prae em̄ sanari ac bñ vale
re, nō vt ex amissis et castigatē operet, sed vt libidinoſe ac licēter in
q̄net, vt. s. more canū ad vomituz redeat, et more suis ad volutabz
luti. Sed hic est aię oculus nequaz, qđ opus omne tenebrosū facit

¶ lū

Tiber Palmus

neq. n. ad normā respicit, et iō nequā est oculus, qz eius malus pro
spect^o limus aspectat, strabo est, imo luciosus, nā in luce cecutiēs vi
det in tenebris. Lux ē virtus, tenebrę pctm̄, in his quę sunt pcti est
circumspect^o ocular^o et sagax, in his ē Argus, i his est Tiphis, i his
ē Dedal^o, in his sō quę ad srtutē et sapiētā prinet, iners, ignavus,
murcidus, somnolentior Phoca, pigrior Coclea, cecior talpa. At
rōnis bonus est oculus, sinez nanq; probitatis intendit regulā sem
per tenēs et ppēdiculū. Propterea et op^o eius ē nitidū, rectuz, inter
polatuz, a lucidū, lucē non refugit, videri nō metuit, at op^o maluz
tenebrarum amicum. delitescere cupit, et in publicum vtpote suae
deformitatis cōsciuz, pdire nō audet. Timet occurrere Satyricis,
Cynicis, veteribus Comoedijs, veris nomē datorib^o, tetricis cēsozi
bus pudet appellari, quod nō pudet esse. Ingenijs nr̄is naturę vis
infita, srtutē in nobis depingit et vitius. Nā cum de vicijs loqmur
cōtractis supcilijs, frōte caperata, toruo aspectu, truculento vultu,
srbis atrocibus fulminamus. Spēs hęc vitioz. Sz cuz sermo est
de srtutib^o, ex intimis anime penetrabil^o, exit in faciē festinitas, hila
ritas, alacritas exit in verba quēdā suauiloquētię pulchritudo non
fucata, q̄ si ppenderis srtutis imaginē conat exprimere. Accedit z fa
mę vulgare iudiciū, vitijs nō parcēs, qđ ore nō p̄t more philomenę
scripto pmulgar. Sanitatē ergo sine pposito quē ratio cōsulet q̄
rere licituz, imo et debitum, finē vero appetit^o respicere, turpe ac in
honestū

¶ Quomō querēda est sanitas. ¶ Caput xxx.

Sed ita finis rectitudo nō sufficit, nisi mod^o querēdi sit licit^o
tus. Licita sunt quę lege cōcedūtur. Cōcedunt autem quae
nō prohibent. Om̄e quod pctm̄ est, prohibituz est, et om̄e qđ prohi
bituz peccatum. Propterea vt pituitā cures, fornicari non licet.
Nec audiēdi sunt medici, qui ad corporis sanationem pctm̄ indu
cunt. Quę em̄ demētia est, vt corp^o mūdes, aīaz inquinare, id sile est
vt argētuz serues auz amittere, ne vestē amittas, corp^o occidere, Le